

842/09.01.2019

ЗДДС; чл.21, ал.2

ЗДДС; чл.97а, ал.2

ЗДДФЛ; чл.8, ал.2

ЗДДФЛ; чл.29, ал.1, т.3

ОТНОСНО: приложението на данъчното законодателство при доставки на консултантски услуги с получател данъчно задължено лице в трета страна

В дирекция ОДОП е постъпило Ваше писмено запитване, препратено по компетентност от ЦУ на НАП, заведено в регистъра на дирекцията с вх.№ Г., в което е изложена следната фактическа обстановка:

Българско физическо лице е регистрирано в регистър БУЛСТАТ като лице, практикуващо свободна професия- самоосигуряващо се лице. Предстои да извършва консултантски услуги за данъчно задължено лице със седалище и адрес на управление в САЩ.

В тази връзка задават следните въпроси:

1. Услугите третират ли се като облагаеми по ЗДДС и подлежи ли лицето на задължителна регистрация по ЗДДС преди достигане на облагаем оборот по чл.96 от ЗДДС?

2. Задължително ли е лицето да води месечна счетоводна отчетност, след като извършва услуга за чуждестранен контрагент?

3. При подаване на ГДД по чл.50 за облагаемия доход на лицето, освен Приложение 3 следва ли да бъде попълнено Приложение 6 и/или Приложение 9?

При така изложената фактическа обстановка и с оглед разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ и Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, изразявам следното становище:

По приложението на Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/:

За да се приложи правилно данъчно облагане по ЗДДС на доставките на услуги е от съществено значение да се определи предмета и мястото на изпълнение на доставките. Местото на изпълнение на доставките на услуги е в зависимост от качеството на получателя- данъчно задължено или данъчно незадължено лице.

Съгласно чл.21, ал.2 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил

независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект.

В ЗДДС не са предвидени доказателства за определяне статуса на получателя на услуги- данъчно задължено или данъчно незадължено лице.

Такива доказателства са установени в Регламент за изпълнение /ЕС/ № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност /Обн. Л. ОВ. Бр.77 от 23 март 2011г./, който е задължителен и се прилага във всички държави членки на Общността.

Съгласно чл.18, пар.3 от Регламента, доставчикът на услуги може да счита, че получател, установен в извън Европейския съюз има статут на данъчно задължено лице, ако получи удостоверение, издадено от компетентния данъчен орган на получателя в потвърждение на факта, че той извършва стопанска дейност, или получи някакъв идентификационен номер, или всякакво друго доказателство за това, че получателят е данъчно задължено лице.

В ЗДДС е предвидена специална регистрация при предоставянето и получаването на услуги от данъчно задължено лице.

На регистрация по реда на чл.97а, ал.2 от ЗДДС подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

Предвид гореизложеното не възниква задължение за специална регистрация по реда на чл.97а за доставчик на услуги, когато получателят е установен на територията на трета страна.

Доставките с място на изпълнение извън територията на страната не формират оборот за задължителна регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС.

По приложението на ЗДДФЛ:

Съгласно чл.3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, данъчно задължени лица /ДЗЛ/ са местните и чуждестранните физически лица /ЧФЛ/, които са носители на задължението за данъци по този закон и местните и чуждестранните, задължени да удържат и внасят данъци по този закон.

Местно физическо лице /МФЛ/ за данъчни цели, без оглед на гражданството, се определя на основание едно от изискванията регламентирани в чл.4 от ЗДДФЛ.

Съответно, ЧФЛ са лицата, които не са местни лица по смисъла на чл.4 от ЗДДФЛ. МФЛ са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България и чужбина, а ЧФЛ са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България.

С оглед обстоятелството, че не сте посочили изрично, че лицето е ЧФЛ по смисъла на ЗДДФЛ, становището се изготвя въз основа на приложимите норми относно облагането на доходите от свободна професия на местните физически лица по смисъла на чл.4 от ЗДДФЛ. Не посочвате фирмата платец да има място на стопанска дейност на територията на България, предвид което приемаме, че плащането е от територията на САЩ.

Правилата за класифицирането на доходи, като доходи от източници в нашата страна са регламентирани с разпоредбите на чл.8 от ЗДДФЛ. В тези разпоредби са визирани и конкретни видове доходи, които, при наличието на регламентираните в закона условия, се смятат за доходи от източници в Република България. По силата на чл.8, ал.2 от ЗДДФЛ доходите от извършени услуги и положен труд на територията на Република България са доходи от източник в страната. Предвид горното консултантските услуги оказани от територията на България са доход от източник в страната.

Доходите на местните физически лица от дейност като свободна професия подлежат на облагане по реда на чл.29, ал.1, т.3 от ЗДДФЛ, като годишната данъчна основа се формира по реда на чл.30 от същия закон. По отношение на авансовото облагане на доходите приложимите норми са чл.43 от ЗДДФЛ, чл.67, ал.1 ЗДДФЛ, чл.55, ал.2 от ЗДДФЛ. Доходите се декларират в Приложение №3 към годишната данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ, като доход от източник от България, предвид че услугата е извършена от територията на страната.

С оглед обстоятелството, че плащането е от САЩ от фирма, регистрирана там, следва да съобразите и приложението на чл.75 от ЗДДФЛ, даващ приоритетно приложение на ратифицираните от Р България, обнародвани и влезли в сила спогодби и международни договори пред вътрешното законодателство. Между Р България и САЩ е сключена Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане/СИДДО/, която е такъв международен акт. Същата е достъпна на електронната страница на НАП, в раздел „Международни дейности“.

Към годишната данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ се попълва приложение №9 “Прилагане на методите за избягване на двойното данъчно облагане“, в случаите в които има правомерно удържан данък в чужбина, съобразно разпоредбите в съответната

СИДДО. Правомерно удържан данък има в случаите, в които СИДДО предвижда облагането на дохода да се извърши в другата държава, а не държавата на местното лице. В тези случаи следва да се определи регламентирания в спогодбата метод за избягване двойното данъчно облагане и попълни съответната таблица от приложение №9. По отношение тълкуването на съдържанието на спогодбите, компетентна е дирекция СИДДО към ЦУ на НАП, към която може да поставяте въпросите си при неясноти по прилагането им.

По отношение на документа, който следва да издавате във връзка с оказаните услуги:

Лицето като данъчно задължено лице по ЗДДФЛ, следва да спазва разпоредбите му и е неотнормируемо обстоятелството, че услугата се оказва на чуждестранен контрагент.

Съгласно чл.4, т. 8 от Наредба Н-18/2006 година за регистриране и отчитане чрез фискални устройство на продажбите в търговски обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, дейностите извършвани от лицата като свободна професия са освободени от издаване на фискална касова бележка от регистрирано фискално устройство при плащане на оказаните услуги. За тези лица по силата на чл.9, ал.2 от ЗДДФЛ възниква задължение да издават документ за придобитите доходи съдържащ реквизитите на първичен счетоводен документ по чл.6, ал.1 от Закона за счетоводството.

С разпоредбата на чл. 2 от Закона за счетоводството / ЗСч/ са регламентирани лицата, които са предприятия по смисъла на ЗСч и са задължени да спазват изискванията на счетоводното законодателство в предвидените от закона ред, организация и форма на документи.

Следва да имате предвид, че НАП не е компетентна да изразява становища по приложението на Закона за счетоводството. Компетентна по приложението на счетоводното законодателство е дирекция „Данъчна политика“ при Министерство на финансите.